

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

1. שירות בנפח וטע וקבוע
בספר ויקרא וקרא ערים
בארץ ויקרא וטע וסוכיבי
ירושלם ובציר ויקרא
ובציר ויקרא וטע וקרא
ובציר ויקרא וטע וקרא
שבתם נאם יי
2. השמר פן יהיה רמ
על לבבך בלעיל לאמר
השמך שנת השבע שנת
השמיטה וקרא עירך בארץ
אביבך וקרא וקרא
עליך אל י וקרא פן טעא
דברים טו
3. והוה רמך השמיטה ששט
לב בעל משה יקרא אשר
ישא בפרעה לא ישא את
משה וקרא אחי פן קרא
דברים טו

גמ' תקנה גדולה התקינו.
עין שנוטות מה ע"א תד"ה
גדלו: תד"ה בוסן וכו'
בראשית' בהדיא. עין ר"ה
כט ע"א תד"ה קמ"ל:

רנשבורג
א | תודיה כחן וכו'
 ונחל לרית וכו' לשמחה
 שמחת וכו' י"ב ע"י
 ב"ה דף ע"א ב' חס'
 ד"ה קמ"ל וכו' ושם כתבו
 בזה"ל דלרני נקטו פניא
 דהס' יעו"ש ודוק. שוב
 דלית בירושלמי פ"ג דר"ה
 ה"י ה דלמר ר"י משום
 הממס יוכל שמחת נמי
 כמס' ואל"כ י"ל ק'
 המס' דר"ה ה"ל ודוק:

הובא בעמוד הקודם

אמר אמימר אפי' למ"ד נדר
שהודר ברבים יש לו הפרה
ע"ד רבים אין לו הפרה פי'
שאמרו לו תדור על דעתנו

וְיִשְׁלַח בְּפָרְקָיו לִמְנָן שָׁאִין שְׁמִיעָה וְהִנֵּה אֵלֶּה בִּזְמַן שֶׁהַיּוֹנֵב הוּא
אֲחֵר וְהָ דָבָר הַשְּׁמִיעָה שֶׁמֻּטָּה אֲחֵת שְׁמִיעָה יוֹנֵב וְאֵת שְׁמִיעָה
יְעִית כִּי וְיִבְנֶה שֶׁיִּהְיֶה וְלֹא נִגְבַּה יוֹנֵב שֶׁלֹּא הָיוּ כִּי יוֹשִׁיעִיהָ עָלֶיהָ
שֶׁמֻּטָּה הֵיטָּה מִדְּרָכָיו וְדָבָר לֵרֵשֶׁת לְדֹהֵב לֹא לְהַצִּיל הֵיטָּה דִּירוֹשְׁמֵי
בְּרִישׁ מוֹעֵד קָטָן (דף כ"ג:) דְּפָרֶךְ חֲרִישָׁה הָרִיעָה בְּשִׁבְעִית
וְהִרְאָה לִרְשִׁית הַשְּׁמִיעָה קִרְקַע דִּהְכָּה וְהִתְחַסֵּה לֹא חֲרִישָׁה
לְשִׁבְעִית הַשְּׁמִיעָה כְּפִים א' דְּשִׁמְעִיהָ שְׁמִיעָה כְּפִים וְלֹא יוֹנֵב
וְהִרְאָה בִּזְמַן שֶׁאֵת שְׁמִיעָה יוֹנֵב אֵת שְׁמִיעָה בְּשִׁבְעִית כִּי הֵיטָּה
כִּי (וְהִרְאָה דף ה' א') וְאִשְׁמִישָׁה לֹא לָקָן לֹא שֶׁאֲחֵת מְלֻמֵּד שְׁטֵיל
וְרִין הַמְּאֻרָּקָה לְעֵבֶד עֲבָרִי וְעֵבֶד עֲבָרִי אֵינִי הוּא אֵלֶּה בִּזְמַן
לְהַרְשֵׁי עַל שֶׁבְּנֵי שְׁמִיעָה חֲרִישָׁה בְּנִית לְרִשְׁוֹן לְהַשְׁכֵּחַ
אֲשֶׁכְחֵן דִּנְתַּשְׁדוּ אֲבָל עַל שֶׁפָּחַה חֲרִישָׁה אֲשֶׁכְחֵן דִּנְתַּשְׁדוּ
(דף ל"א:) וְיִמְצִי לֹה לְקָמֵן כִּמֵּה שֶׁאֲחֻזוּ (דף ע"ד:) לְהַשְׁכֵּחַ
דְּבִמֵּה עַל מוֹמֵה אִין הוּאִין אֵלֶּה בִּזְמַן שֶׁיּוֹנֵב הוּא וְלֹא מִיקוֹן
נִגְבַּה שֶׁיִּשְׁלַח בְּפָרְקָיו הַיִּצִּית כ' שְׁנָה (שֶׁנָּה ע"ו.) אֵלֶּה לְאַחֵר חוֹרְבָן

א' אסר משפט כספס. ואף על פי שהשטות כספס חונת הגוף היא ואינה תלויה בדרך ילפין בהיקשאל דלל הנגה: ואמור

לל נגה שמיטה מדאורייתא והא דלמרי' בערין (דף לז:) מני יבולת לא ופי' נאמר דסמין אהיה והך דהכא מייתי משום כספס אכמי שרי ומייתי הך דהכא והתם לא שייך כלל לאמרי' אלא ההיא דירוש' חרשה אלא בשדות החצרות בעלים כיצול והשטות קרקע קרי לוי' ודמרי' בהדיא ^אבפרשת ראה אנכי ודרש' על מדבר השמיטה דירושלמי וארית נדבית שני נהג יוצל לאמרין צפק' ד' מחוסרי' שפחות חרופות בעלו ושפחה חרופה היינו חזיה שפחה ותחיה נהג שחיצול ונהג דלמרי' כספ' המקריש שדכו (עירון דף נט.) ולא משת' כספ"ק דהריות (דף י.) שחיצול על ע"ז שעבדו כימי נדקדקו עד ועוד דלא נהג דמי חרומה נדבית שני דמתן במשכת ער' ונמי נעמן המקטו כו' ואמרין נמי בכוף המקריש שדכו (עירון כו' הלל פרוסבול לדורי שרי היה בזמן היות והלל ואשמן גמליאל וש

יבנה א"ת' שאני עלי עדים אלא שאני לא כמי עדים כרס שאני העדים